

Evangelikus hírmondó

2017. – Reformáció

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja XV. évf. 4. szám

Evangelikus vagyok!

Mi ágostai hitvallású evangelikus keresztyén (röviden: evangelikus) vallásúak vagyunk. Keresztyének vagyunk, mert Krisztust követjük; evangelikusok, mert hitünk szabályozója a Krisztus evangéliuma; ágostai hitvallásúak, mert reformátor eleink 1530-ban, Ágosta városában olvasták fel hitvallásunkat.

A reformáció annyit jelent, mint egyházjavítás, hitjavítás. Luther Márton nem vallásunk alapítója, hanem reformátora, aki a keresztyén vallást a téves tanoktól megtisztította és visszaállította eredeti evangéliumi igazságába, amint azt Jézus utasítása folytán az apostolok és az első keresztyének is tanították. Vallásunk megalapítója maga Jézus Krisztus, Isten egyszülött Fia.

1517. október 31. nem vallásunk, hanem a hitjavítás kezdetét, a Krisztus által tanított tiszta isteni ígének újra napvilágra hozatalát jelzi. Luther mondja: „Hol Biblia a házban nincs, hiányzik ott a legfőbb kincs!”

(Vértesi Zoltán ev. lelkész 1917. októberében megjelent írása nyomán)

Lutheránus vagy evangelikus?

Mikor vagyunk igazán lutheránusok, a nagy reformátor tanítványai? Akkor, ha nem őt látjuk csupán, hanem Krisztust, akire ő rámutatott egész munkásságával. Tudjuk, Luther nem akart egyházszakadást, ő az evangéliumot fedezte fel. Újjászületése és annak következményei világgraszoló hatást gyakoroltak az egyházra és a világra egyaránt. Az egyház legnagyobb ébredése abban a bizonyos toronyszobában kezdődött, amikor Isten Lelke a gyötrődő szerzetes szívébe írta: „Az igaz ember pedig hitből fog élni.” (Róm 1,17) Mennyei dimenziók nyíltak meg ekkor számára.

Akkor készülünk fel értelmesen és hitelesen a reformáció 500. évfordulójának ünneplésére, ha mi is felfedezzük hitünk alapjait – először vagy újra –, ahogyan a hitújító hirdette:

Luther Márton

DAL A BIBLIÁRÓL

Hol nincs a polcon Biblia,
üres, kietlen ott a ház;
Könnyen bejut Sátán oda,
S az Úr Jézus ott nem tanyáz.

Azért hát ember, bárki légy,
Egy-két filléred kerül:
Egy Bibliát sietve végy
Az ördög ellen fegyverül.

Nyisd azt föl minden reggelen.
Csüggj hittelt mindenik szaván.
Merülj belé figyelmesen,
Olvasd, kutasd nap-éjszakán.

E könyv erőt ad és vigaszt,
S ne bánd, ha int, ha néha bánt,
Pajzs gyanánt használjad azt
Örömben, búban egyaránt.

Szeresd e könyvet, s úgy tekintsd
Mint földi élted támaszát,
Amely ha sírodig kísért,
Számodra nyit új, jobb hazát.

Egyedül Krisztus – Solus Christus

Egyedül hit által – Sola fide

Egyedül a kegyelem – Sola gratia

Egyedül a Szentírás – Sola Scriptura

A hívő megértéshez az ismeret mellett elengedhetetlen a Szentlélek munkája, megvilágosító ereje, aki mindezeket valósággá teheti a mi életünkben is. Ezért nem nyugdíjba kell küldeni Luthert, nem kell a fogalmakat lecserélni, modernizálni, hanem **a megtérés és újjászületés által szabadon és boldogan élni ezekkel a mennyei kincsekkel.** A Lélek tényleg elvezet minden ismeretre, ő majd lefordítja, érthetővé teszi az isteni üzenetet; nem kell neki besegíteni. Ez kétezer éves tapasztalat. Ugyanis a jobbra-balra csúszkálásnak megvan a veszélye. Egyik oldalról némelyek lebecsülik Luthert és életművét, túlhaladottnak tartják, másik oldalról viszont túlbecsülik, belőle mozdíthatatlan bálványt gyártanak. Nekünk nem Lutherhez és a XVI. századi egyházhoz kell megtérnünk, hanem ahhoz a ma is élő Krisztushoz, akire a reformátor mutatott. Minket nem Luther és Kálvin váltott meg, nem ők haltak meg értünk, hanem Jézus Krisztus.

Mi, akik örömmel és hálával viseljük az evangélikus nevet, legyünk igazán evangéliumiak! Jobban és mélyebben ismerjük meg a reformáció történetét és tartalmát: mit is adott a mélypontra tévelygő korabeli egyháznak? Keressük Isten akaratát a mai helyzetre vonatkozóan! Mit tenne ma Luther? (Érzésem szerint ma is lenne legalább olyan ribillió körülötte, mint akkor.) De ennél sokkal fontosabb és lutheribb kérdés ez: **mit tenne ma Krisztus?**

Ez így már nem fikció, hanem valóság, hiszen az Úr él! Kövessük őt akár Luther segítségével is!

Engedd el a korlátot!

Idős nénit vittünk le az emeletről. Hárman fogtuk a széket, amiben ült. Minden lépést ki kellett számítani, nehogy kibillenjen az egyensúlyból. Erőlködtünk, izzadtunk rendesen. Egyszer csak Dédi váratlanul elkapta a lépcsőházi korlátot, mivel bizonytalannak érezte a helyzetét, de éppen ettől a mozdulattól esett ki majdnem a székéből. Meg kellett kérni, hogy engedje el a korlátot.

Valahogy így van ez a reformációval is. Isten hordoz, visz minket. Ő tudja honnan hová akar eljuttatni:

- halálból az életbe,
- megkötöttségéből a szabadságba,
- törvényeskedésből a hit általi életbe,
- rajongásból a józanságba,
- emberközpontúságból a Krisztus-központú hitbe,
- konformista, anyagi vallásosságból Isten szeretetébe,
- öntörvényű libertinizmusból az egészséges mértékletességre,
- magunk körül forgó egyházadiból a kilépő misszióba.

Testvér, engedd el a korlátot! Szolgáltasd ki magad annak, akitől minden jót kaphatsz. „Minden forrásom belőled fakad.” (Zsoltár 87,7)

Szeverényi János

Egy zsák krumpli

Egy bibliaiskolai tanító a meg nem bocsátás nagy áráról tanította a hallgatóit. Megkérte őket, hogy a következő órára hozzanak egy zsák krumplit. Azután végig kellett gondolniuk, hogy életük során kiknek nem tudtak eddig megbocsátani. Ezeknek a személyeknek a nevét mindenkinek rá kellett írnia egy-egy krumplira, és azt összeszedve a saját táskájukba kellett helyezniük. Attól a pillanattól kezdve bárhová mentek, egy teljes hómapig hurcolniuk kellett magukkal a krumplikat. Micsoda nyűg! Miután már egy ideje cipelték a krumplikat, a hallgatók kezdtek rájönni a következőkre:

- milyen fölösleges terhet cipelnek
- mennyi energiát emésztett fel a krumplikra való odafigyelés
- végül, ahogyan a krumplik rothadni és bűzleni kezdtek, minden diák belátta, hogy a legokosabb dolog volna megszabadulni tőlük

A megoldás és a tanulság: „*Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is!*” (Kol 3:13)

Mi újság van (egy)házunk táján?

- Részt vettünk:
  - o lelkésznőnk által szervezett ünnepi reformáció héten a Thuri várban szeptember 4-10. között minden nap; október minden keddjén a Forrás Evangélikus Óvodában a reformáció 4 alap gondolatára épített esti alkalmakon; az elmúlt héten csütörtökön az Evangélikus Országos Iroda munkatársai előadásában tartott Luther életét bemutató esten, a szombati bibliai vetélkedőn, a vasárnapi teltházas Pintér Béla koncerten a Művelődési Házban
  - o szeptember 30-án az EKE őszi csendesnapján a kispesti evangélikus templomban
  - o Barcza Béla temetésén október 13-án, Hatvanban
  - o október 14-én az Országos Evangélizáció csendesnapján a Budapest Deák téri evangélikus templomban
- augusztus 27-én tartottuk gyülekezetünk 6. Családi délutánját. Hálásak vagyunk az elhangzott igehirdetésért, az előadásért, a sok játékért, a kisvonatért és gyülekezeti tagjainkért, akik süteménysütéssel vagy más munkával segítettek a délután létrejöttét.
- aratási hálaadó istentisztelet volt templomunkban október 1-jén
- Lezárult a fűnyíró-szezon, köszönjük Winter Bélának, Svehlik Lászlónak, Stefanek Józsefnek, Barta Jánosnak, Dávid Imrének, Bódai Lászlónak, Göncz Lászlónak, Nagy Rolandnak, Varga Lajosnak, Patonai Zoltánnak és Stanka Erikának a templomkert és a temető rendbentartását.
- Szeptembertől ismét minden vasárnap 11 órakor tartunk gyermekistentiszteletet az általános iskolás korosztály számára.
- Reformáció ünnepi úrvacsorás istentisztelet lesz kedden, október 31-én délután 2 órakor a templomban Bence Győző, nagyvelegi helyettes lelkész szolgálataival
- november 6. vasárnaptól már a fűtött gyülekezeti teremben tartjuk az istentiszteleteket
- újra indulnak a bibliaórák november 8-án, kedden 17.00 órakor lesz az első alkalom
- a reformáció 500. évfordulója alkalmából két emlékfát ültettünk el a templomkertben: tavasszal az egyházkerület ajándékát, egy juhar fát, az elmúlt vasárnap pedig egy körte fát a Reformációi Emlékbizottság ajándékaként
- Nagyszabású reformációi megemlékezést tartanak a Sportarénában, amelyhez 12 ezer fős közönség társul. Kulturális programok, istentisztelet, ünnepi beszéd, látványos bemutatók, összevont reformációi kórus, közös éneklés formálják a rendezvényt. Az istentiszteletet és az ünnepi megemlékezést a Magyar Televízió egyenes adásban közvetíti. Ünnepi beszédet mond Dr. Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke. A várpalotai gyülekezettel közösen utazunk erre a

Id. Bódai Lászlóék kertjében 23 kg-os tök termett

rendezvényre. Indulás Tésről 7 órakor, Várpalotáról fél 8-kor különjáratral. Van még néhány szabad jegy, aki szeretne részt venni, még jelentkezhet. A belépő 500 Ft, plusz az útiköltség...

- Október 31-én a délutáni tési istentiszteleten túl szeretnénk részt venni este 6 órakor a várpalotai istentiszteleten is, egyrészt azért, mert lelkésznőnkkel ezen a napon csak itt ünnepehetünk együtt, másrészt pedig az istentiszteletet követő közös éneklés miatt, ahol Várpalota protestáns gyülekezeteinek tagjaival énekeljük hitünk fontos énekeit. Fél 6-kor indulunk Tésről, jelezze, aki szeretne ott lenni!

Ki van készen a halálra

Sokan azt gondolják, csak idős testvéreinknek kell felkészülniük a halálra. Pedig mindannyiunknak mindig készen kell lennünk mert egyikünk sem tudja, mikkor kell átlépnünk az örökkévalóság kapuját. De azt bizonyosan tudhatjuk, hogy mindenkinek át kell egyszer lépni és egyáltalán nem mindegy, hogyan érkezünk meg az örökkévalóságba.

Különös, hogy mégis sokan nem szívesen beszélnek erről. Vannak, akiknek megremeg a hangjuk, és azonnal más témára váltanak. Másokat meg éppen az a veszély fenyeget, hogy úgy tesznek, mintha sose halnának meg. Ezért indokolt ez a kérdés, és Isten igéje nagyon világos tanítást ad erről, ami nagy segítség lehet mindnyájunknak.

Élt Jeruzsálemben egy idős ember, Simeon, akinek Isten megígérte, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja a szabadító Krisztust. Amikor Jézust szülei felvitték a Jeruzsálemi templomba bemutatni az Úrnak, Simeon is akkor ment a templomba. Világossá lett számára, hogy ez a gyermek a megszületett Messiás, és ő most már békével készülhet a halálra.

Vajon mi lehet a titka ennek a békés, szinte boldog meghalni tudásnak? Minden esetre az, hogy mielőtt ez az öregember meglátta volna a halált, meglátta Jézust, és a szívébe zárta ezt a csodálatos valakit, Akiben megtestesült az isteni győzelem a bűn és a halál fölött. Ez az ember először az isteni Üdvözítőre nézett, és csak azután az isteni bíróra. A halált, az életet, és annak minden problémáját ezen a csodálatos gyermekben, Jézuson keresztül szemlélte. És íme, a halál és az ítélet elveszítik számára a rettentésüket. Így meghalni tudni, ez a legnagyobb művészet ezen a világon, amit egy ember megtanulhat, és aki így hal meg, az boldogan hal meg.

Igen, testvérek, aki látta Jézust, az békességgel nézhet szembe a halállal. Ez az a bizonyosság, amit csak Jézus adhat egy ember számára. Mert a halál valóban az a nagy kérdőjel, amire nincs válasz Jézus nélkül. Legalábbis megnyugtató válasz nincs. Jézus nélkül megoldhatatlan probléma. Nyugtalanágban tart minden nem hívő embert a lelke mélyén. Micsoda hallatlan ígéretet kapott Simeon, hogy nem lát halált, amíg meg nem látja az Úr Krisztusát! Valóban félelmetes dolog előbb meglátni a halált és azután Jézust. Jézus nélkül borzalmas a halál, mert Isten jelenlétébe állít, Isten ítélőszéke elé von, és mi lesz ott, ha sohasem láttam előbb Jézust? Egyedül kell ott megjelenni.

Mennyivel többet látnak a mi szemeink, mint Simeoné! Hiszen ő csak a gyermek Jézust látta, mi pedig láthattuk a golgotai halált, a húsvéti feltámadást. Hallhattuk az Ő szavát: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Ha valaki hisz bennem, ha meghal is, él.” Én csak azt tudom kiáltani mindannyiótoknak, hogy bár te se halnál meg, te se látnál halált addig, amíg meg nem látod Jézust!

Cseri Kálmán